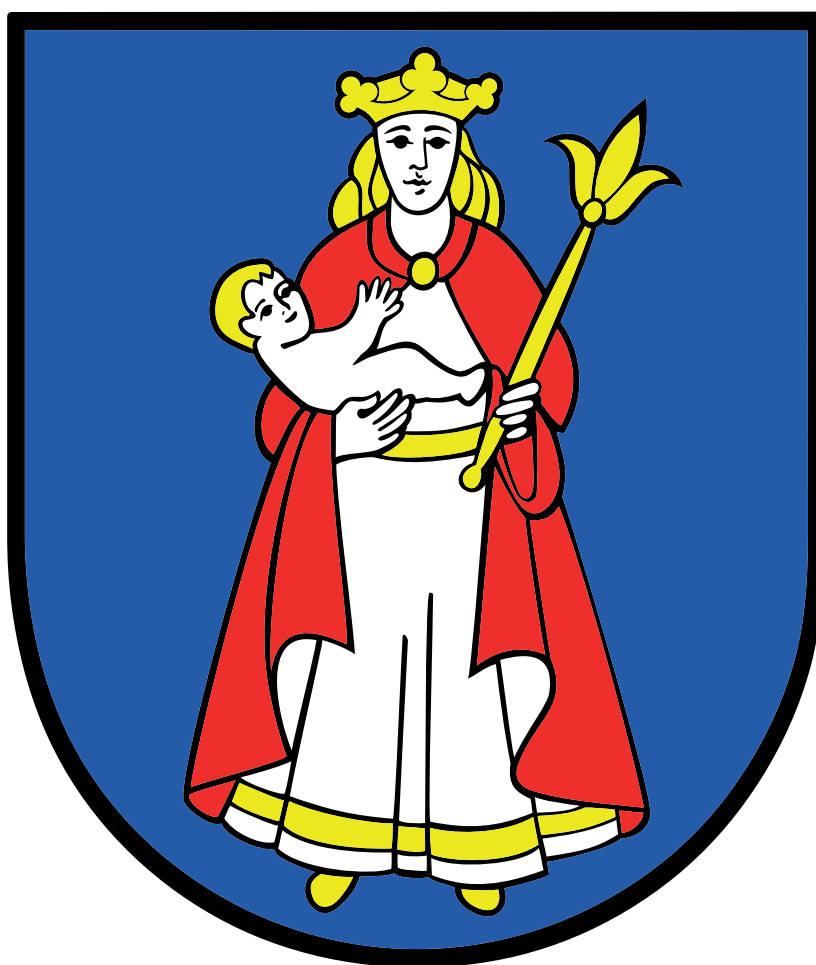

Šoporňianske noviny

Jún 2021/ číslo 2 22. ročník/ nepredajné

1251 - 2021

770. výročie obce

Hody Šoporňa

vstupenky si môžete vyzdvihnúť do 30. júna,
po tomto termíne sa budú dať zakúpiť len na mieste
(program si môžete pozrieť na str. 4)

predpredaj vstupeniek končí dňa 4. augusta
(program si môžete pozrieť na str. 10)

ČASOPIS OBYVATEĽOV OBCE ŠOPORŇA

Obsah

Príhovor	2
Príhovor farára	3
770. výročie obce od jej prvej písomnej zmienky	4
Čaro slova	5
Naši deviatci	
Zvládli sme to	
Deň matiek	6
MDD	7
Deň Zeme	
Máj	8
KD pomaly, ale isto štartuje	9
Hody Šoporňa	10
77. výročie SNP	
76. výročie ukončenia II. svetovej vojny	12
História našej obce (časť tretia)	14
ČOV a kanalizácia	16
Uvítanie do života	
Spomienka na 100. výročie narodenia	17
Budovanie oddychových zón	
Podakovanie	18
Spoločenská kronika	
Jubilanti	19
Pripravujeme, oznamy	
Zvoz odpadov, Zberný dvor	16

Vážení priatelia,
Šoporňania,

už viac ako rok, až na pár dní či mesiacov, ovplyvňujú naše životy, rodiny, známych, obec, štát a celý svet vlny koronavírusu. Nevieme si nič naplánovať, nič zaručiť, žiadne spoločenské dianie pripraviť a aj keď sa začnú opatrenia uvoľňovať, nemáme istotu, za akých podmienok a za akých epidemiologických opatrení môžeme postupne začať žiť. Prišla doba, ktorá mení naše plány, v ktorej sme si uvedomili, že naše životy z veľkej miery riadi vláda a nariadenia hygienika.

Táto doba priniesla zaujímavé paradoxy. Pred 30-timi rokmi sme boli trestaní za to, že nechodíme do práce, dnes, počas pandémie, sme mali zakázané chodiť do práce. Predtým sme trávili veľa času na ulici, v prírode a rodičia na nás doslova kričali, aby sme išli domov. Teraz to bolo opačne. Stále zavretí doma, nikam sme nemohli chodiť. O škole ani netreba hovoriť, povinná školská dochádzka sa zmenila na povinné zatváranie škôl. Spolužiaci sa pomaly medzi sebou ani nepoznajú. Posledná vec pandémie ovplyvnila aj to, že nám zakazovali navštevovať našich starých rodičov, lebo boli najrizikovejšia skupina, dokonca im vyhradili hodiny v obchodoch a na úradoch. Predtým nám vštepovali, ako sa o nich máme neustále starať. A kostoly – to sa stalo prvýkrát v histórii, že boli zatvorené kostoly.

V podstate prišla doba opaku. Z jej následkov sa budeme dlho spamätávať, avšak podstatné, čo sa stalo, je, že sme stratili sociálnu slobodu.

Boli sme dlho zatvorení, nestretávali sme sa s ľuďmi a to sa prejavilo pri návrate do škôl, na pracoviská, do spoločenského života. Aj keď sme sa chceli už stretávať so spolužiakmi, známymi, kolegami, akoby podvedome nám ich prítomnosť vadila. Nejakto sme sa nevedeli rozprávať, boli na seba podráždení a to je ten následok, že sme boli dlho obmedzovaní na pohybe. Ešte dlho potrvá, kým sa vrátíme alebo aspoň priblížime k spoločenskému spolužitiu pred pandemiou. Je to smutné, ale je to tak, a preto sa musíme naučiť žiť aj v COVID dobe. Nesmieme dopustiť, aby sa zastavil čas, ale využime každú možnosť na spoločné stretnutia, ak nám to doba dovolí. Nezabúdajme, ale tešme sa i z maličkostí, aj takéto okamihy sú dnes pre nás vzácne.

Momentálne prežívame letné počasie, slnečné lúče a voľnosť opatrení. Obec tak-

tiež uvoľnenie týchto opatrení využije, a preto zorganizujeme všetky akcie, ktoré nám budú povolené podľa opatrení.

Najväčšou udalosťou tohto roka je 770. výročie našej obce. Slávnosť sa uskutoční 3.7., v sobotu, kde je zabezpečený nádherný program, prezentácie všetkých organizácií a súborov v našej obci s nádherným sprievodom a ako darček - vystúpenie Kandráčovcov. Viac info v ďalšom článku. Cena vstupenky je 15 eur, avšak nakoľko sa jedná o oslavy Šoporňanov, **všetci s trvalým pobytom majú vstup zdarma, ak si vyzdvihnú vstupenku na meno do 30.06. v knižnici na úrade.** Neváhajte, lebo počet je limitovaný opatreniami.

Pripravujeme zároveň tradičné hodové slávnosti s programom, ktoré sa uskutočnia od 06.-08. augusta. Taktiež bude prebiehať predpredaj lístkov, viac sa dočítate v ďalšom článku.

Koniec leta ukončíme 28.8. v predvečer SNP taktiež súťažou v tradičnom varení Povstaleckého gulášu a súťažou v pečení šoporňianskeho inšého. Samozrejmosťou je aj kladenie vencov a ďalšie aktivity s tým spojené.

Postupne sme sa dostali k septembru, kde privítame nový školský rok, zrealizujeme jubilejný 30. ročník Šoporňianskej 12-ky, so školou Čaro jesene, s poľovníkmi Pohár starostu obce v streľbe na „holubov“. Samozrejme, ak nám to pandemická situácia dovolí. Verím, že to tak bude.

Po pracovnej stránke Vám chcem nesmierne poďakovať za pochopenie a trpezlivosť so zníženým diskomfortom počas prác na realizácii novej kanalizácie. Všetci sme si užili nepríjemných situácií či už s prachom, blatom alebo výkopmi a ťažkými mechanizmami, preto verím, že to stálo za to a bude nám slúžiť na dlhé roky. Blížime sa pomaly k dokončovaniu prác, postupne sa začína už s betónovaním výkopov a spätné úpravy asfaltovania. Našou úlohou bude dohliadať na to, aby sa upravili cesty do pôvodného stavu a postupne začali s realizáciou nových ciest.

Vážení priatelia, záverom príhovoru mi dovoľte popriať Vám krásne leto prežité s rodinou, priateľmi a známymi. Vychutnajte si podľa možností spoločné dovolenky, oddychnite si pri spoločných grilovačkách, stretnutiach a oslavách, prípadne na obecných akciách. Vážme si každý okamih, veď nikto nevie, čo nám doba priniesie, čo nás po lete čaká. Verím a všetkým prajem, aby to bolo už iba lepšie, aby sme sa čo najskôr vrátili do normálneho života.

Všetko dobré prajem, priatelia.

Mgr. Adrián Macho, starosta obce

PEVNÝ BOD

Takmer do päťdesiatich rokov môjho života som chodieval na dovolenky do Tatier a miloval som vysokohorské túry. Moja najobľúbenejšia trasa bola ísť Veľkou studenou dolinou smerom hore na Prielom, stadiaľ prejsť na Poľské sedlo a urobiť si výstup na Východnú Vysokú. Odtiaľ naspäť do sedla a potom dlho na Sliezsky dom a stadiaľ až do Dolného Smokovca, kde sme boli ubytovaní. Pamätám si, ako som raz šiel s priateľom touto trasou a nechovali sme sa veľmi rozumne. Čakali na mňa tri nebezpečenstvá a každé z nich mohlo skončiť tragicky. Najskôr preto, lebo sme šli na túru až okolo obeda a počasie v Tatrách je v neskorších hodinách je neisté. Po čaji a sušienke na Zbojníckej chate sme sa vybrali na Prielom, ale počasie bolo už veľmi nestabilné. Keď sme sa blížili k Prielomu, prišla búrka. Blesk nás mohol každú chvíľu zasiahnuť. Len to tak trieskalo do skál. Prešli sme cez Prielom a búrka zosilnela. Obrovské množstvo vody strhlo kamennú lavínu a tá sa valila na nás. Rýchlo sme sa skryli pod kamenný previs a čakali, kým ten kameňopád skončí. Aj keď bolo leto, bol tam cez horský chodník snehový jazyk. Priateľ ho opatrne prekráčal a mne sa na ňom pošmykla noha. Spadol som na chrbát a už som sa viezol ako na sánkach. Ako deti sme sa radi sánkovali. Bola to zábava. Vedeli sme, odkiaľ ideme a aj kde pristaneme. Ale tam v Tatrách som sa šmýkal nevedno kam, lebo sme boli v hmle. Snehový jazyk skončil, ale nie moje šmýkanie. Ďalej pokračovala kamenná suť, ktorá sa dala so mnou do pohybu. Priateľ mi neskôr povedal, že keď sa na mňa pozeral, tak zároveň rozmýšľal, ako zavolať čo najskôr Horskú záchrannú službu, aby mi pomohli. Mobily ešte neboli. A ja som v tej chvíli rozmýšľal iba nad tým, ako sa zachytiť, ako nezletieť niekde dolu, nevedno kam. Nevieť koľko, ale asi po niekoľko málo desiatkach metroch som na tejto trase uvidel pred sebou väčší kameň. Myslel som si, že ak je len ležiaci na vrchu, tak ho odrazím a pôjde so mnou. Chvalabohu, bol to vyčnievajúci koniec pevnej skaly a ja som sa ho zachytil. Potom som veľmi opatrne urobil pár krokov k ďalším veľkým skalám a už bolo dobre. Vtedy som si uvedomil, ako je dôležité mať v živote pevný bod. Ten je potrebný aj na pristátie, ale aj na to, aby sa dalo niečo do pohybu. Slávny antický vedec Archimedes o ňom podal ten známy citát: „Dajte mi pevné miesto vo vesmíre a ja pohnem Zemou.“ Nuž, ale Zemou netreba pohnúť, lebo aj ona je v pohybe. Už dávno. Ako súčasť slnecnej sústavy asi štyri a pol miliardy rokov. A pred tým ešte ako nesformovaná hmota, ako súčasť vesmíru takmer štrnásť miliárd rokov. Vtedy začal pohyb a aj čas. Ako sa to stalo? Je to záhadné a vznikali o tom rozmanité názory, hypotézy a teórie. Vieme, že najviac je uznávaná teória Big Beng, Veľký tresk. Vesmír sa pohol všetkými smermi formujúcimi sa zákonmi, ktoré vychádzajú z pevného bodu, ktorý to dal do pohybu. Veda dokáže vnímať a hodnotiť iba to, čo sa hýbe. Ale tento počiatok je za hranicou jej skúmania. Tu nastupuje iná poznávací schopnosť. A to je viera, ktorá verí, že musí byť niečo alebo niekto, kto to začal a musí to byť viac ako vesmír. Niekedy je to len viera v „niečo“ nad nami. Ale to nie je len niečo, ale niekto. V spleti rozmanitých predstáv o ňom vyniká tá, ktorú nám

dáva On sám. Tak začína Biblia: Na počiatku stvoril Boh nebo a zem... Ako sa to stalo? Biblický opis je veľmi jednoduchý a preto ním mnohí opovrhujú a hovoria, že je nevedecký. Ale veda k tomu predsa nemôže hovoriť nič. Je to za jej hranicami. Je to príbeh náboženský. To podstatné v ňom nie sú biblické obrazy dní stvorenia, ale to, že Boh povedal a stalo sa. Povedal! Na počiatku bolo Slovo, Božie slovo, iné, ako obyčajné ľudské slovo. A ako sa to stalo? Nuž, od počiatku stvorenia hmoty a jej pohybu už môžeme aj niečo bádať o tom, čo sa stalo. Svet má svoj začiatok a kam sa šmýka? Je len tak postrčený a rúti sa do neznáma? To nás veľmi zaujíma, lebo ako ľudia sa v ňom vezieme a nemôžeme sa ho zachytiť, keďže je tiež v pohybe. Ale pevný bod, ktorý to dal do pohybu, sa nestatil. Nesotil svet do neznáma. Je, obrazne povedané, v Jeho rukách. Človek je však v stvorení výnimočný a pre svoju ľudskú schopnosť rozumu a vôle môže zákony ním usmerňované porušiť. Pohyb človeka, čas jeho života, je nielen fyzikálny, ale aj duchovný. Človek sa môže pošmyknúť nielen telom, ale aj dušou. To sú mravné pády a naozaj vedú do stratenia. A dokáže so sebou strhnúť aj iných. Určitú chvíľu to dokonca berie ako zábavu, ale v skutočnosti je to tragédia. Vlastne, môže byť, ale nemusí. Ak sa opäť zachytiť pevného Božieho slova. Jeho príležitosťou môže byť aj kostol, ktorý vyčnieva a ponúka túto možnosť. Aj naša jubilujúca obec Šoporňa ho má. Je pevnou súčasťou jej času, jej dejín. Dokážeme v ňom pristáť, zorientovať sa, upevniť v dobre riadenom životnom štýle, ktorý nie je nasmerovaný do zatracujúceho neznáma? Boh, náš pevný bod, je aj náš cieľ. Nie je stratený čas lepšie poznať toho, kto ponúka večnosť. Tá už nepotrebuje pohyb, lebo je prekvapivo krásnym cieľom.

770. VÝROČIE OBCE OD JEJ PRVEJ PÍDOMNEJ ZMIENKY

Najstaršia písomná zmienka o obci pochádza z roku 1251 pod názvom SUPURNI. Tento rok si pripomínáme okrúhle výročie obce Šoporňa.

Dňa 3. júla 2021 sa v našej obci pri príležitosti 770. výročia obce od jej prvej písomnej zmienky uskutočnia oslavy. Pre občanov je prichystaný bohatý program.

Deň sa začne svätom omšou, ktorú bude slúžiť pán farár ThLic. Marcel Kubinec, PhD. V poobedňajších hodinách začne pri OcÚ sprievod, ktorý bude smerovať ku starej vežierke. Počas celého sprievodu nebude chýbať hudba. Pri reštaurácii Pohoda bude malá zastávka na občerstvenie a okolo kostola sa bude pokračovať do vestibulu KD. Tu začne slávnostné otvorenie dňa príhovorom a prehliadkou výstavy obrazov našich maliarov pána Alexandra Dubrovského a Jozefa Lipovského. Po prehliadke obrazov bude slávnostne odokrytá umelecká zbierka ručne vyrezávaných šiestich obrazov, erbu a pamätihodností Šoporne od umeleckého rezbára a nášho občana pána Pavla Gálu. V sále kultúrneho domu budú mať organizácie pôsobiace v našej obci prichystané prezentácie. Na Rajčure budú rybári, poľovníci, záhradkári a členovia klubu dôchodcov podávať svoje špeciality (halászlé, fašírky, guláš, divinu, víno, pagáčky).

Prebehne vystúpenie našich folklórnych súborov Vážina, Vážinár, Vážinka s doprovodom ľudovej hudby Muzička, Šopornianska lipka a Šikesovci. V podvečer je prichystaný pre občanov kultúrny program a zábava. Tešiť sa môžete na hviezdu večera, ktorou budú Kandráčovci.

Milí občania, tešíme sa na Vás a veríme, že tento deň si spoločne užijeme.

Veronika Plešová

PROGRAM

10.30 hod.

– sv. omša

14.00 hod.

– slávnostný sprievod

15.00 hod.

– slávnostné otvorenie dňa vo vestibule KD, príhovor, prezentácie organizácií, občerstvenie na Rajčure

17.00 – 18.30 hod. – vystúpenie folklórnych súborov Vážina, Vážinár, Vážinka s doprovodom ľudovej hudby Muzička, Šopornianska lipka a Šikesovci

19.00 – 24.00 hod. – Kandráčovci a diskotéka

Vstupenky si môžu vyzdvihnúť občania obce s trvalým pobytom

od 15. júna 2021 do 30. júna 2021 zdarma.

Vstupenky budú k dispozícii v knižnici Obecného úradu v Šoporni počas otváracích hodín.

Po tomto termíne si bude možné zakúpiť vstupenku iba na mieste!

Cena vstupenky je 15 €. Deti do 130 cm v sprievode rodiča majú vstup zdarma.

Počet vstupeniek je obmedzený v zmysle protiepidemiologických opatrení!

ČARO SLOVA

„Kniha je základom poznania, učiteľom vekov, vládcom kráľovstva ducha.“

O pravdivosti tohto výroku nás určite presvedčia všetci naši recitátori, ktorí sa s láskou v srdci venujú nielen čítaniu kníh, ale aj umeleckému prednesu poézie či prózy v súťaži Čaro slova. Je to najstaršia a najznámejšia súťaž v oblasti umeleckého prednesu, ktorá kedysi niesla názov Hviezdoslavov Kubín. Vďaka nej recitátori hlbšie spoznávajú literárne hodnoty a zoznamujú s nimi aj užšiu verejnosť. Táto recitačná súťaž má v našej škole už dlhoročnú tradíciu. Aj tento školský rok sme i napriek sťaženým podmienkam prednesu poézie a prózy neobišli a vybrali sme žiakov, ktorí zo školského kola postúpili do okresného kola v Galante, ktoré sa konalo v dňoch 2. – 4. júna 2021. Talent, svedomitá príprava a podpora pani učiteľiek bola napokon ocenená aj v Galante, kde naši žiaci súťažili v troch kategóriách, pričom:

- v prvej kategórii nás úspešne reprezentovala v prednese poézie Tarmarka Gálová a v prednese prózy Meliska Mikéciová z III. A,

- v druhej kategórii si v prednese poézie vybojovala krásne 3. miesto Sofinka Ferencová zo VI. B a v próze nás úspešne reprezentovala Dominika Búranová z V. A,
- v tretej kategórii si 3. miesto v prednese poézie obhájila Maťa Ščipová z VIII. A a v próze tiež 3. miesto Simonka Gondová zo VII. A.

Všetky umiestnené žiačky si z okresnej súťaže priniesli nielen diplomy, ale aj krásne knižné odmeny či uznanie od odbornej poroty. Ostatní boli odmenení taktiež veľkým potleskom, pretože aj ich prednesy boli na vysokej úrovni a na pamiatku si odniesli ďakovné listy, bohaté skúsenosti a vzácne rady.

Ďakujeme a blahoželáme všetkým zúčastneným, ktorí opäť dokázali, že čarovať sa dá aj so slovami v umeleckom prednese.

Mgr. Katarína Búranová

NAŠI DEVIATACI...

V školskom roku 2020/21 ukončí vzdelávanie v ZŠ s MŠ Šoporňa 25 deviatkov. V piatom ročníku je jedna žiačka - Nelli Pénerová, ktorá bude pokračovať v štúdiu na osemročnom Gymnáziu Vojtecha Miháliku v Sereďi. Povinnú školskú dochádzku dokončia dvaja žiaci v 7. ročníku, v 8. ročníku jedna žiačka.

Naši deviatci:

IX. A:

1. Andrášiková Viktória – Obchodná akadémia Sereď,
2. Bukšár Tomáš – SPŠ dopravná Trnava, elektrotechnika,
3. Búran Tobias – SOŠ technická Galanta, mechanik - mechatronik,
4. Cicáková Romana – SOŠ obchodu a služieb Galanta – hotelová akadémia,
5. Daniš Nikolas – SOŠ automobilová Trnava, autoopravár – mechanik,
6. Debnár Martin-Ludovít – SOŠ technická – Spojená škola Šaľa, elektromechanik – silnoprád,
7. Ďuricová Kiara – SŠUP a dizajnu Nitra, obrazová a zvuková tvorba – virtuálna grafika,
8. Gavalec Patrik – SOŠ technická – Spojená škola Šaľa, elektromechanik – silnoprád,
9. Hipš Matúš – SŠŠ – Spojená škola Nitra, športové gymnázium,
10. Hubinák Mário – SOŠ technická – Spojená škola Šaľa, mechanik – elektrotechnik,

11. Chromeková Tamara – SOŠ elektrotechnická Trnava, technik informačných a telekomunikačných technológií, 2. kolo,
12. Jašík Jakub – SOŠ potravinárska Nitra, kontrolór potravín,
13. Kišš Kristián – SOŠ stavebná Nitra, operátor drevárskej a nábytkárskej výroby,
14. Kolková Paulína – Obchodná akadémia Sereď,
15. Korec Tomáš – SPŠ technická Trnava, elektrotechnika,
16. Košíčárová Natália – SOŠ obchodu a služieb Galanta, hotelová akadémia,
17. Michaliga Daniel – Gymnázium Vojtecha Miháliku Sereď, 2. kolo,
18. Pilo Martin – ukončil povinnú školskú dochádzku,
19. Pilová Dana – SOŠ potravinárska Nitra, kontrolór potravín,
20. Práznovská Bianka – SŠUP a dizajnu Nitra, grafický dizajn,
21. Sitár Alex – SŠŠ – Spojená škola Nitra, športový manažment,
22. Soboňová Zuzana – Gymnázium Vojtecha Miháliku Sereď,
23. Stojková Rita – SOŠ potravinárska Nitra, kuchár – cukrár, 2. kolo,
24. Ščípa Šimon – Obchodná akadémia Sereď,
25. Vozárová Monika – Súkromné konzervatórrium Topoľčany, tanec.

Všetkým žiakom prajeme veľa šťastia v nových školách, aby robili dobré meno našej škole i obci.

Mgr. Jana Blahová, výchovná poradkyňa

ZVLÁDLI SME TO

Od 19.04. 2021 nastúpili na prezenčné vzdelávanie žiaci končiacich ročníkov, čiže ôsmaci a deviatci a dňa 26.04.2021 sme umožnili prezenčné vyučovanie pre všetkých žiakov II. stupňa. Podmienkou nástupu bol negatívny test žiaka a jedného zákonného zástupcu. Žiaci mali možnosť výberu z testov – antigénové, PCR alebo kľúčenie. Väčšina žiakov si zvolila kľúčenie testy, ktoré boli realizované v našej škole.

Dodržovali sme, a aj dodržiavame, prísne hygienické opatrenia. Napriek tomu, že bola priaznivejšia epidemiologická situácia, nemohli sme realizovať rozdelenie žiakov na skupiny vo vyučovaní cudzích jazykov, informatickej, telesnej, etickej, náboženskej výchovy a techniky.

Adaptácia na prezenčné vyučovanie bola náročná. Akceptovali sme individualitu žiakov a ich možnosti začlenenia sa do prezenčného vzdelávania. Podľa odporúčaní MŠVV a ŠS sme v každej triede zaradili do rozvrhu trojhodinový blok rôznych aktivít so školskou psychológickou a špeciálnou pedagogickou.

Tento školský rok bol náročný pre žiakov, učiteľov aj rodičov. Spoločnou spoluprácou sa nám podarilo úspešne ukončiť covidový školský rok 2020/2021. Všetkým veľmi pekne ďakujeme za ochotu, spoluprácu a porozumenie.

Veríme, že budúci školský rok 2021/2022 bude priaznivejší k nám všetkým!

PaedDr. Eva Kabrhelová, riaditeľka ZŠ

ktorú rozdáte z celého srdca.

Napriek súčasnej pretrvávajúcej situácii sme sa nemohli spoločne stretnúť v sále kultúrneho domu, ako to každoročne býva zvykom. Napriek tomu sme si Vás, naše mamičky, uctili aspoň krátkym a milým príhovorom starostu obce prostredníctvom obecného rozhlasu a takisto malou pozornosťou v podobe roznesenia obecných pohľadníc do každej domácnosti.

za OcÚ Veronika Plešová

DEŇ MATIEK

Druhá májová nedeľa patrí tradične našim mamičkám. Je to deň, kedy sa vzdáva úcta Vám, milé mamy. Patrí Vám úcta a vďaka za to, že sme tu. Byť mamou, je najkrajšie povolanie v živote každej ženy. Deň matiek je špeciálny čas, povedať našim mamám, ako ich máme radi, čo pre nás znamenajú a vyjadriť im našu vďačnosť za všetko, čo pre nás v živote urobili. Ďakujeme Vám, mamičky, za život, za lásku,

MEDZINÁRODNÝ DEŇ DETÍ

Počas slnečného utorka dňa 01. júna sa v našej obci oslavoval sviatok všetkých našich detičiek – Medzinárodný deň detí. Pre najmenších boli prichystané rôzne stanovištia. Deti si mohli vyskúšať strelbu zo vzduchovky, zasúťažiť v strelbe na bránu či v hode na kôš. Vyšantiť sa mohli na skákacích hradoch a trampolíne. Novinkou bol tento rok surf, na ktorom museli deti udržať svoju rovnováhu. Vyhral ten, čo sa udržal najdlhšie na surfe. Prichystané bolo aj maľovanie na tvár a kolotoče. Nechýbalo ani občerstvenie, cigánska pečienka a cukrová vata. Počas dňa sa zapálila vatra a deti si mohli opiecť špekáčiky. Srdečne ďakujeme aj pani učiteľkám a žiakom základnej školy, ktorí priložili ruku k dielu a pomohli nám spríjemniť tento deň a taktiež nachystali pre deti rôzne aktivity. Počasie bolo veľmi priaznivé. Priestor zaplnili rodiny s deťmi. Milé deti, prežili ste krásny deň plný zážitkov, dobrej nálady, radosti a veselosti. Želáme Vám veľa takýchto krásnych dní, keď Vaše oči žiaria a úsmev Vám zdobí tvár.

Tešíme sa na Vás o rok.

Veronika Plešová

01.06.2021 16:45

DEŇ ZEME

Našťastie, aj tento rok sa potvrdilo, že na čistote našej obce záleží mnohým ľuďom. Už tradične sme usporiadali „IV. ročník Dňa Zeme“. Síce sa nekonal 22.4., keďže nás opatrenia proti koronavírusu trochu zbrzdili, no obec sme si upratali o niečo neskôr, v náhradnom termíne 1.5. „Sviatok práce“ sme oslávili prácou, ako to povedal náš pán starosta. V sobotu ráno sa zišlo pred obecným úradom 200 dobrovoľníkov, ktorí sa zapojili do čistenia obce od odpadkov. Všetci účastníci dostali tričká s logom Deň Zeme, rukavice a vrecia, a rozdelili sa do viacerých skupín, ktoré vyzbierali smeti vo všetkých kútoch obce a na priehrade. Poďakovanie patrí dôchodcom, záhradkárom,

rybárom, poľovníkom, hasičom, škole a všetkým ďalším dobrovoľníkom, či už dospelým, ale aj mnohým deťom. Tento rok musíme poďakovať za pomoc aj vzácnym pomocníkom – bývalému premiérovi Petrovi Pellegrinimu. Po práci čakalo na Rajčure všetkých účastníkov akcie občerstvenie a tradičný poľovnícky guláš. Záverom sme ukončili deň výsadbou stromu – jedlého gašтана v areáli ZŠ.

Ďakujeme všetkým a veríme, že aj na budúci rok sa stretneme aspoň v takom množstve a že odpadu bude oveľa menej ako tento rok.

Miroslava Cehláriková

MÁJ

Mesiac máj je považovaný za obdobie lásky, energie a zrodu nového života. Znakom sily a rastu je májová zeleň na poliach, v záhradách a sadoch. My v našej obci tradície veľmi ctíme a snažíme si ich pripomínať a dodržiavať. Nezabrání nám v tom ani COVID. V posledný aprílový večer zamestnanci obce postavili na Rajčure strom „máj“, ktorý predstavuje zdravie a vitalitu pre všetky ženy a dievčatá z dediny. Tento rok to má veľký symbolický význam vzhľadom na všetko, čím sme si za posledný rok prešli. Zdravie, vitalita a radosť zo života potrebujeme dnes a každý deň. Máj nám robil radosť v centre našej obce celý mesiac, ďakujeme.

Mgr. Miroslava Baranová

KD POMALY, ALE ISTO ŠTARTUJE

Síce, ak nás nezastaví „tretia vlna“, ktorú stále spomínajú naši predstavitelia.

Život v našom klube bežal aj počas pandémie, i keď nie tak intenzívne, ako sme boli zvyknutí. Pripomínali sme sa našim členom nástenkou pred OcÚ. Mnohí naši členovia svojou účasťou na Dni Zeme pomohli vyčistiť naše okolie od neporiadku, ktorý tam zanechali tiež naši občania. Kolokrát si prajem, aby sa stal zázrak a títo ľudia by museli žiť uprostred smetiska, kam patria. No zázraky sa nedejú a tak my, čo máme cit k prírode a čistote, to dokazujeme účasťou na takýchto akciách. Všetkým našim členom, ktorí sa Dňa Zeme zúčastnili, v mene celého KD úprimne ďakujem. Ďakujem aj Šopornianskej lipke, ktorá svojimi piesňami prispela k dobrej atmosfére, rozveselila a pobavila aj pána Pellegrinho, ktorý tiež priložil ruku k dielu, čistili naše okolie a v areáli našej ZŠ zasadil jedlý gaštan. Vďaka! Stretávať sa začali členovia Šopornianskej lipky a intenzívne pripravujú program k 770-temu výročiu založenia našej obce. Obnovili sme aj športovú činnosť. Vo štvrtok je možnosť zahrať si stolný tenis, športové náradie na ihrisku je k dispozícii každý deň, no my sa stretávame vo štvrtok alebo si ideme zabicyklovať. V rámci kreatívnych kurzov by sme privítali iniciatívu členov, ktorí vedú aj niečo zaujímavé vyrábať alebo tvoriť a mohli by prísť medzi nás a naučiť to aj ostatné členky. 16. júla chceme uskutočniť prvé štvrťročné posedenie venované predovšetkým našim členom, ktorí v tomto roku oslávia svoje životné jubileá. Plánov máme veľa, dúfame, že sa nám ich podarí zrealizovať. Vážení priatelia! Nemilosrdná smrť zasiahla i naše rady a vzala nám našich dlhoročných členov a priateľov. Rozlúčili sme sa s pani Milkou Kochanovou, pani Magdalénou Švehlovou a pánom Rudolfom Korcom. V mene KD rodinám pozostalých vyslovujeme úprimnú sústrasť a ubezpečenie, že na nich budeme s úctou a láskou spomínať. Česť ich pamiatke.

Za KD Milka Sučíková

HODY ŠOPORŇA

V dňoch 6. až 8. augusta 2021 sa v našej obci uskutočnia tradičné Šopornianske hody. Tak ako predchádzajúce roky, aj tento rok na Vás čaká bohatý kultúrny program, množstvo kolotočov a stánkov. Aj tento rok bude areál ohraničený z dôvodu bezpečnosti návštevníkov. Predpredaj vstupeniek pre občanov obce začne dňa 12. júla a potrvá až do 4. augusta 2021. Vstupenky si môžete zakúpiť v knižnici Obecného úradu v Šoporni počas stránkových hodín. Po tomto termíne nebude možné si zakúpiť trojdňovú vstupenku.

Cena vstupeniek

trojdňová vstupenka v predpredaji pre občanov Šoporne	4,0 €
trojdňová vstupenka v predpredaji pre šopornianske deti od 6 do 15 rokov	2,0 €
trojdňová vstupenka v predpredaji pre občanov Šoporne nad 62 rokov	2,0 €
trojdňová vstupenka v predpredaji pre hostí	6,0 €
jednodňová vstupenka pri vstupe do areálu pre všetkých	4,0 €
jednodňová vstupenka pri vstupe do areálu pre všetky deti do 15 rokov	2,0 €
jednodňová vstupenka pri vstupe do areálu pre všetkých nad 62 rokov	2,0 €

Deti do 130 cm majú vstup do areálu v sprievode rodiča zdarma.

PREDPREDAJ VSTUPENIEK BUDE V KNIŽNICI OBECNÉHO ÚRADU

OD 12. JÚLA 2021 DO 04. AUGUSTA 2021.

**PO TOMTO TERMÍNE NEBUDE MOŽNÉ SI ZAKÚPIŤ TROJDŇOVÚ VSTUPENKU.
PRI VSTUPE DO AREÁLU BUDÚ V PREDAJI IBA JEDNODŇOVÉ VSTUPENKY!**

LUKÁŠ ADAMEC

EMILY & JUSTICE

MAFIA CORNER

PAVOL HAMEĽ

ŠČAMBA

PROGRAM
HODOV

Šopornianske hody 2021

Piatok 6. august

20.00 **ABBA SLOVAKIA QUATRO**
21.00 **LUKÁŠ ADAMEC**
do 5.00 **Diskotéka**

Sobota 7. august

20.00 **EMILY & JUSTICE**
21.00 **MAFIA CORNER**
22.30 **Ohňostroj**
do 5.00 **Diskotéka**

Nedeľa 8. august

8.00 **sv. omše – kostol
Panny Márie Snežnej**
11.00 **sv. omše – kostol
Panny Márie Snežnej**
17.00 **Eminent**
18.00 **PAVOL HAMMEL**
19.00 **ŠČAMBA**
do 24.00 **Diskotéka**

Pondelok 9. augusta

17.00 **Futbalový zápas**

Mgr. Henrik Homola o tom, ako po neúspešnom národnom povstaní následne prebiehalo oslobodenie našej obce Šoporňa v roku 1945

PRIPOMÍNAME SI 77. VÝROČIE SLOVENSKEHO NÁRODNÉHO POVSTANIA A SÚBEŽNE 76. VÝROČIE KONCA II. SVETOVEJ VOJNY

Slovenské národné povstanie bolo ozbrojené povstanie slovenského domáceho odboja počas II. svetovej vojny zameraného proti vstupu nemeckého Wehrmachtu na územie vojnovkej Slovenskej republiky. Začalo sa dňa 29. augusta 1944 v Banskej Bystrici ako odpoveď na nemecký pokus vojensky obsadiť Slovensko, ako aj postaviť sa autoritatívnej vláde na čele s Jozefom Tisom a v konečnom dôsledku bolo aj snahou byť na strane víťazných spojeneckých mocností. Spočiatku malo povstanie živelný, tak trochu neorganizovaný charakter. Na čelo povstania bol zvolený pplk. Ján Golián, ktorý bol dňa 5. septembra 1944 povýšený do hodnosti generál a stal sa veliteľom celej slovenskej armády. V tom čase sa k slovenským povstalcem a slovenskej armáde pridali aj jednotky 1. partizánskej brigády J.V. Stalina, ktorej velil kpt. A. S. Jegorov. Centrom povstania bola Banská Bystrica, avšak postupom času sa rozrástlo na celé stredné Slovensko. Bolo vyhlásené obnovenie Česko-slovenskej republiky a začal vysielať "Slobodný vysielač". Sovietsky zväz sa rozhodol podporiť slovenské povstanie, pretože v ňom videl možnosť oslabiť nemecké pozície na Slovensku. Tak 8. septembra 1944 Červená armáda a 1. čs. armádny zbor vytvorený v tom čase v ZSSR začali útok na Duklianský priesmyk na slovensko-poľských hraniciach, ktorých boje tam stáli Červenú armádu okolo 21 000 padlých sovietskych a okolo 2 000 česko-slovenských vojakov. Boje sa z predpokladaných pôvodných piatich dní pretiahli až na dva mesiace. Po zdĺhavých bojoch sa podarilo sovietskym a československým jednotkám prelomiť pásmo nemeckej obrany a 20. septembra 1944 obsadiť poľské mesto Dukla. Po ďalších bojoch, dňom 6. októbra 1944, pri Dukle prekročila hranice Slovenska sovietska Červená armáda pod velením gen. Moskalenka a 1. česko-slovenský armádny zbor pod velením gen. Jana Kratochvíla a po ňom gen. Ludvíka Svobodu. Prvú obec na Slovensku, ktorú oslobodil 1. ČSAZ bol Vyšný Komárnik. Víťazstvu na Dukle sa nenadarmo hovorí, že to bola "brána slobody" do Európy. Karpatsko-duklianska operácia trvala do 26.10.1944. Dňa 7. októbra 1944 priletel na Slovensko gen. Rudolf Viest a prevzal velenie 1. česko-slovenskej armády na Slovensku. Vzhľadom na príchod sovietskej armády a 1. ČSAZ sa ťažkými bojmi o Duklianský priesmyk zdržal, slovenské povstanie bolo odsúdené na neúspech, pretože okrem zahraničných / sovietskych a francúzskych / partizánov nemalo žiadnu podporu. Nemci nasadili na potlačenie povstania armádu zloženú z 8. divízií pod velením gen. Hermana Hofleho, takže povstalecké vojsko nemalo veľkú ná-

dej na úspech. Nemci postupne obsadili väčšinu územia Slovenska a dňa 27.10.1944 dobyli Banskú Bystricu ako centrum povstania. Zvyšky slovenskej armády a povstalcov prešli na partizánsky spôsob boja a stiahli sa do hôr. Partizánska, tzv. záškodnícka vojna, pokračovala až do príchodu Červenej armády, pričom nemeckým jednotkám spôsobovali neustále problémy. Ďalšia časť operácie sa začala 7.11.1944, keď 2. a 4. ukrajinský front pod vedením gen. Rodiona Jakovleviča Malinovského postupne obsadzoval časti juhovýchodného Slovenska / Šahy, Levice, Humenné, Sobrance, Svidník a Snina /. Táto druhá oslobodzovacia fáza bola zameraná hlavne na juhovýchodné a južné Slovensko. Kým 4. ukrajinský front pod velením gen. Andreja Ivanoviča Jeremenka postupoval na východné Slovensko - Košice a Prešov, tak 2. ukrajinský front pod velením R. J. Malinovského oslobodzoval stredné a južné Slovensko a postupoval smerom na Bratislavu, ktorá bola oslobodená dňa 4. apríla 1945. Ďalšou oslobodzovacou cestou Červenej armády bol postup ďalej na Moravu ako Bratislavsko - brnianska operácia. Oslobodzovanie Slovenska trvalo dlhých 226 dní a skončilo sa 3. mája 1945 oslobodením poslednej obce Makov v okrese Čadca. V publikácii Vojenské dejiny Slovenska sa uvádza, že na našom území je pochovaných 60 659 vojakov Červenej armády, 10 435 rumunských vojakov a 1 736 príslušníkov 1. ČSAZ.

Oslobodenie ŠOPORNE podľa ruských vojenských archívov

Dňa 31. marca 2021 sme si pripomenuli 76. výročie oslobodenia našej obce sovietskymi vojskami od nemeckých okupantov. Tých, čo si na časy II. sv. vojny pamätajú, je stále menej a práve preto je na nás a na nastupujúcej generácii, aby sme si tieto udalosti každoročne pripomínali. Slováci sa pred 77 rokmi postavili na odpor fašizmu a mnoho z nich za to zaplatilo najvyššiu cenu, ale bez pomoci Červenej armády by sme sa spod fašistickej nadvlády sami neoslobodili.

Z kroniky našej obce z čias oslobodenia sa píše: Vojská sovietskej Červenej armády prichádzali na Bielu sobotu 31. marca 1945 v dvoch smeroch a to od Nitry cez Hájske a od juhu od rieky Váh, keď prví vojaci Červenej armády prišli do dediny pred pätnástou hodinou. Okolo šestnástej hodiny už sovietske vojsko obsadilo celý dolný koniec dediny, avšak na hornom konci sa Nemci udržali do

štvrtej hodiny rannej druhého dňa. V roku 1945 sobota 31. marca, deň pred Veľkonočnou nedeľou, mala úplne inú príchut' ako bežná sobota. Mala príchut' vojny. Na svitaní 25. marca 1945 jednotky 2. ukrajinského frontu pod velením maršala R. J. Malinovského / spadala tam 7. gardová armáda, 40. a 53. armáda, 1. a 4. rumunská armáda, 1. gardová jazdecká-mechanizovaná skupina, 5. letecká armáda / prekročením rieky Hron začala Bratislavsko-brniansku operáciu, pričom 2. ukrajinský front mal k dispozícii 352 000 vojakov, 6160 diel a mínometov, 246 tankov, okrem iných aj typ T-34 a 637 bojových lietadiel. Proti nim stáli nemecké a maďarské pechoty, jednotky, skupiny armád Juh zložené z 2. a 6. armády tankového zboru a 6. a 8. pechotnej armády pod velením gen. Otta Wohlera, ktorá disponovala 200 000 vojakmi, 1 800 delami a mínometmi, 120 tankami a 150 bojovými lietadlami. Priestor medzi Nitrou a Sereďou bránil XXII. armádny zbor pod velením gen. pechoty Antona Grassera v zostave 153 divízií granátnikov, ktorá mala od dňa 29.3.1945 veliteľské stanovište v obci Pata. Najúdernejšiu silu nemeckej 8. armády predstavoval tankový zbor Feldherrnhalle II, ktorému velil gen. Ulrich Kleemann, ktorý operoval v priestore Nové Zámky, Nitra a Sereď. Do ich zostavy patrili aj 503. oddiel tankov Tiger B (Königstiger - kráľovský Tiger), ktorý sa presunul od Nitry do Sereďe, kde bojaschopnosť obnovoval aj 1. oddiel tankovej divízie Feldherrnhalle I, ktorý mal pôvodné označenie Panzer IV. To sa im podarilo i napriek nepretržitej delostreleckej palbe a náletom sovietskych lietadiel. Dňa 29. 3. 1945 Nemci zaujali postavenie pri zámku v obci Báb a Pata a na predmostí severovýchodne od Šale. Tu nemeckí ženisti vyhodili most do vzduchu a potom museli hľadať inú únikovú cestu na sever, aby sa vyhlí postupujúcim sovietskym vojskám, ktoré už prekonali rieku Nitra v Šuranoch. Po tom, čo Nemci neuvážene vyhodili do vzduchu cestný most medzi Večou a Šalou, tak ustupujúce tanky, nákladné vozy, obrnené transportéry a pechota hľadali inú cestu na západný breh Váhu a dali sa na ústup smerom cez Dlhú nad Váhom, Štrkovcom, Šoporňu, Šintavu až Sereď. Od obce Šurany postupujúca 1. gardová jazdecko-mechanizovaná skupina pozostávajúca z jazdeckých a tankových jednotiek pod velením generálporučíka Issa Alexandroviča Plijeva zohrala významnú úlohu pri oslobodení mesta Šala, obcí Diakovce, Kráľová nad Váhom, Kajaľ, Matúškovo, Hody a mesta Galanta so Sereďou. Táto mechanizovaná jednotka podporovaná jazdeckou jednotkou kubánskych kozákov tzv. "Plijevových kozákov", zväčša útočila na čele zboru a mala za úlohu prerážať obranu nepriateľa, spo-

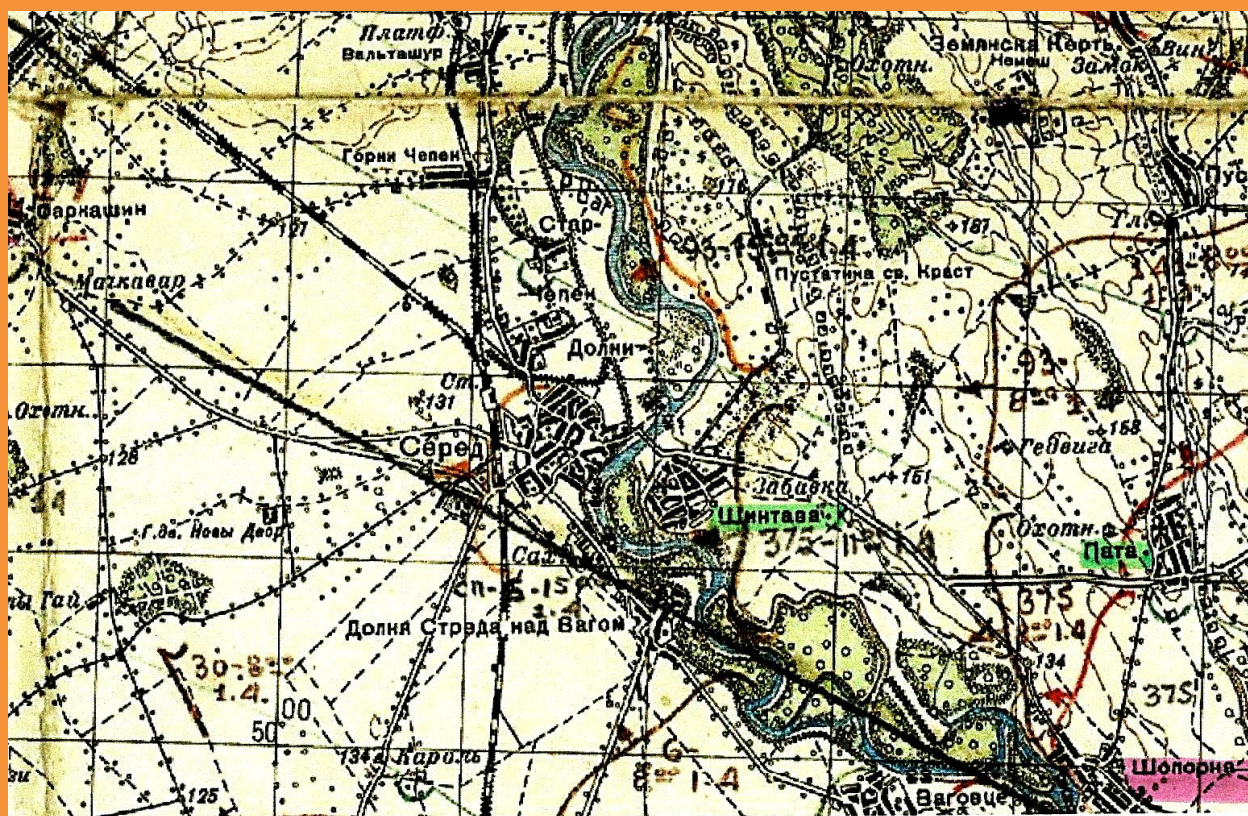
sobovať chaos, prenasledovať nepriateľa pri ústupe a tým uľahčovať postup streleckých divízií. Veliteľ 2. ukrajinského frontu, maršál R. J. Malinovski, s ďalšími ozbrojenými zložkami rozvíjal útok smerom na Sered' a Trnava. V smere ich postupu im stál 946. peší pluk nemeckej 357. divízie a 13. peší pluk maďarskej 20. divízie v snahe využiť rieku Váh ako vodnú prekážku na zdržanie sústredného útoku Sovietov. Celkovou úlohou nemeckej armády bolo spomalenie postupu Červenej armády na Bratislavu a popri tom jej spôsobiť čo najväčšie straty. Dňa 30.3.1945 6.gardová výsadvková divízia Červenej armády po oslobodení Šale postupovala cez Dlhú nad Váhom v stopách ustupujúcej nemeckej pechoty a tankov smerom k Štrkovcu-Mešterik / vtedajší názov chotára /. Pri postupe smerom na Patu čelili protiútoku 10 nemeckých tankov Panzer a niekoľkých obrnených transportérov s podporou palby ťažkého delostrelectva. So 6.gardovou výsadvkovou divíziou súbežne sprava postupovala 375. sovietska strelecká divízia cez Močenok a Kepešd/ dnes Hájske/, ktoré obce oslobodili. **Dňa 31.3.1945 prekonala Červená armáda Váh južne od Šoporne a do večera bola obec oslobodená.** 375. divízia spolu so 6. gardovou výsadvkovou divíziou ďalej postupovali smerom na Šintavu a Sered', kedy nemeckí velitelia v snahe zdržať príchod Sovietov, sústredili v priestore Šintavy veľké množstvo pechoty, delostrelectva a tankov, ktoré zaujali hlbokú, na sledy členenú, obranu z piatich línií zákopov a protitankových

priekop. Dňa 1. apríla 1945 / Veľkonočná nedeľa / 278. a 285. gardový strelecký pluk Červenej armády ráno o 05:00 h. vytlačil fašistov z obrannej delostreleckej pozície v Pate a pokračovali v postupe smerom Pustatina Sv. Chrást / dnešné Vinohrady nad Váhom /. Nemecké jednotky tu kládli urputný odpor, pričom pechotu podporovalo až 17 tankov. 1241. strelecký pluk 375. streleckej divízie Červenej armády prenikol do Šintavy ráno 1. apríla 1945 obchvatným manévrom zo severovýchodu, zatiaľ čo 1243. strelecký pluk tej istej divízie postupoval **od Šoporne** v druhom slede a o 17:00 h. dosiahol breh Váhu. Z chodu ho prekonal v priestore severozápadne od okraja Váhoviec. Ustupujúca nemecká armáda 1.4.1945 pri ústupe zničila most cez rieku Váh medzi Šintavou a Seredou a stiahla sa do obranného postavenia v Seredi. V bojoch v priestore Šintavy v priebehu 24 h. boli Nemcom spôsobené straty - 80 mŕtvych a približne toľko isto zranených. Bolo zajatých 6 nemeckých zajatcov, ukoistené 3 obrnené transportéry, 3 stredné tanky, 3 samohybné delá, kanón kal. 75 mm a 6 ks. guľometov. V bojoch o západný okraj Serede boli Nemcom spôsobené straty asi 30 vojakov, vrátane dôstojníkov, bol získaný 1 nemecký zajatec a boli zničené 3 nemecké guľomety. Červená armáda prišla o 6 vojakov a 15 ich bolo zranených. Po oslobodení Serede v noci z 1.4. na 2.4.1945 položil 103.pontónový prápor 1. pontónovej mostnej brigády v Šintave cez Váh pontónový most s nos-

nosťou 20 ton. Následne prišiel aj 45. oddiel vojenských stavieb a za účasti 500 miestnych obyvateľov postavili most o dĺžke 222,4 m., na stavbu ktorého boli použité stromy z okolitého parku. Oslobodzovacie boje v okolí Serede si vyžiadali 25 obetí z radov sovietskych vojakov. Všetci sovietski vojaci, ktorí za našu slobodu padli v okolí Serede od 31.3. až 01.4.1945, boli pochovaní na miestnych cintorínoch, avšak po vybudovaní pamätníka na Slavíne boli ich pozostatky prenesené na toto dôstojné pietne miesto. Vojnový pamiatkový komplex Slavín v Bratislave uvádza zoznam mien pochovaných vojakov padlých v bojoch v okolí Serede. Na pomníku sovietskych vojakov pri Šintave sú uvedené mená vojakov M. I. Ilčšin, V.F. Lechin, V.K. Nartov, I. N. Taratuta, J. J. Tuťunnik, U. N. Veličko, I.P. Sazanov, a K. Artikov seržant A.A. Mustifaev. Naše Slovensko je posiate množstvom pomníkov a pamätníkov pripomínajúcich dôsledky II. sv. vojny ako aj padlých známych či neznámych za našu slobodu. Im patrí vďaka a hlboká úcta. Jeden z takých pomníkov sa nachádza aj v našej obci Šoporňa pri obecnom úrade.

Toto je stručný pohľad na udalosti o vzniku a zániku SNP v auguste r. 1944 ako aj o bojoch na sklonku II. sv. vojny, ktoré sa v posledný marcový deň v r. 1945 odohrali aj v našej obci Šoporňa a jej blízkom okolí.

Mgr. Henrik Homola

Výkazová mapa štábu 7. gardovej armády, situácia vojsk od 31.3. do 1.4.1945 (zdroj <https://pamyat-naroda.ru>)

HISTÓRIA NAŠEJ OBCE

(časť tretia)

Šoporniansky kroj a obliekanie

Oblečenie našich predkov sa delilo na pracovné a sviatočné. Pracovný odev bol účelný, ľahký, vzdušný a neobmedzoval pohyb. Býval ušitý z hrubších a pevnejších materiálov alebo zo staršieho, obnoseniejšieho odevu. Výzdoba bývala jednoduchá tak, aby nebola v rozpore s jeho účelom. Podoba sviatočného odevu nositeľa určovala konkrétnejšie jeho vek, stav, spoločenské postavenie ako i príležitosť, ku ktorej bol oblečený. Zosobňoval aj región, odkiaľ odev pochádza. Obradový odev nadväzoval na sviatočný a jeho základnou funkciou bolo vyznačenie jednotlivca medzi ostatnými pri príslušnom obrade. Najviac to bolo viditeľné pri svadbách, narodení či úmrtí.

Šoporňa patrila najskôr k šintavskému panstvu, administratívne pod Nitriansku župu. Územie významne ovplyvňovala migrácia obyvateľstva. V 16. storočí pred Turkami utekajúce obyvateľstvo prenikalo z maďarského územia aj na slovenské etnické hranice. Navyše bolo častým miestom šarvátok cisárskych a tureckých vojsk. Už od začiatku 18. storočia tu však výrazne prevládol slovenský živel. Rekatolizačná vlna prispela kroju svojou pestrosťou a rozmanitosťou. Toto potvrdzuje šopornianska výšivka i čipka, ktoré sa zachovali do dnešných dní a to aj vďaka ženám, ktoré túto tradíciu zachovávali už od začiatku minulého storočia. V obci žilo viacero známych vypisovačiek výšiviek a určité obdobie tu bola aj škola výšiváčiek.

Ženský odev

Základná odevná súčiastka, ktorú si ženy obliekali priamo na telo, bol rubáš (*spannik*). Rubáš sa skladal z hornej časti (*stánek, driček*), ktorá siahala pod ramená. Dolnú časť tvorila sukňa, ušitá z troch pol volným spojovacím švom (*stínek*), ktorá sa pred prišíťím k hornej časti nazberala v zadnej časti. Rubáš držali na ramenách dve oplecká. Výšivka s charakteristickým mozaikovým vzorom sa umiestňovala nad riasením. Pôvodná funkcia bola spevňovacia. Rubáš sa pôvodne nosil na robotný deň aj do kostola a tvoril samostatné oblečenie. Ešte pred prvou svetovou vojnou bol obľúbeným odevom na prácu i spánok, nosil sa dokonca aj na menšie tancovačky. Po vojne ostal už len najspodnejšou súčasťou odevu. S vývojom sa menila aj dĺžka rubáša.

K nemu sa obliekali rukávce, ktoré sa skladali zo stánkov a rukávov. Pôvodným materiálom na ich zhotovenie bolo konopné plátno. Rukávce boli krátke, ale presahovanie klinov po oboch stranách umožnilo aspoň čiastočné zapásanie zástierou. Rukávy rukávov boli dlhé po zápästie, otvorené, rovné a smerom k ruke sa mierne zužovali. Výšivka sa uplatňovala na pleciach a nízkom golieriku (*obojku*).

Prednú časť rubáša alebo sukne kryla zástera (*fertuška, kuchara*). Najstarší druh boli úzke zástery z čierneho alebo tmavomodrého farbiarskeho plátna, nazývané rífové. Na ich ušitie stačil jeden ríf plátna (miera). K úzkym zástieram patrili aj krížové *kuchare*, modrotlačové zástierky so vzorkou do kríža. Nosili ich skôr dievčatá ako ženy a viac pracovne ako sviatočne. Zástery nosené len pracovne alebo zástery starších žien sa skoro vôbec nezdobili.

Sukňa sa považovala v ľudovom odevu za novšiu súčiastku, jej najstarší vývinový stupeň predstavuje súkenná sukňa (zelená sukňa). Šila sa z troch metrov súkna a v páse sa upevňovala súkennými šnúrkami (*šnórki*). Na pravej strane sukne bolo všité vrečko. Dolný okraj mala obrúbený pásom červeného súkna, z ľavej strany bola lemovaná modrými bavlnenými stuhami. Najpoužívanejší materiál bol pestrý kartún s prevahou červeného tónu.

Živôtik bol pôvodne sviatočná súčasť oblečenia. Pracovné živôtiky sa rozšírili až v 20. storočí. *Prucle* sa šili z lacných pestrých kartúnov, podšívali sa konopným plátnom. Najsviatočnejší materiál bol brokát, zamat, damašek či kašmír. Sviatočné živôtiky sa zapínali olovenými spínadlami, neskôr kovovou gombičkou so skleným očkom. Hlavnú výzdobu predstavovalo šnurovanie v zlatom a striebornom tóne, ktoré sa okolo prvej svetovej vojny začalo kombinovať s rozličnými fabrickými ozdobami a postupne im prenechali čoraz väčšiu plochu prucle. Pôvodný živôtik bol rovného strihu a potláčal proporcie. Po druhej svetovej vojne sa začal nahradzovať zúženým prucle s obojkom. Vytvorenie nového typu strihu a jeho zaradenie do tradícií potvrdzuje, že šoporniansky kroj bol stále živý aj v povojnovom období.

Vrchný ženský odev, ktorý mal chrániť telo pred nepohodou, tvorili časti, ktoré sa ovinovali alebo kládli na telo, alebo sa strihom prispôsobili telu. Z prvej skupiny to boli konopné plachty (*obruse*), ktoré sa nosili ako ochrana proti dažďu a snehu.

K najstarším formám nedeleného ovinovaného odevu patrila pôlka. Ak bola z konopného plátna, nosila sa na robotný deň, ak bola z jemnejšieho továrenského materiálu, nosila sa na sviatočný deň. Matka nosila dieťa zavinuté do pôlky aj pri krste. Konce pôlky boli vyšité. Šírka vyšívaneho pásu poukazovala na majetnosť nositeľky. Pôlka sa najdlhšie uchovala ako súčiastka posmrtného odevu.

Podobne ako v iných oblastiach bola aj u nás známa mentieka, ničím sa však nelíšila od iných v trnavskej oblasti. Šoporniansky krajčír ich koncom 19. storočia zhotovoval na objednávku z prinesených kožušín. Jej dĺžka siahala okolo roku 1900 až pod polovicu lýtok. Neskôršie sa skracovali až na krátke *mentiky*. Súčasťou vrchného odevu žien boli aj kacabajky, ktoré sa nosili od približne od druhej polovice 19. storočia. Neskôr ich nahradzovali svetle (*svéder*). Ochranu pred chladom poskytoval aj vlniak (*vlnák*), ktorý sa pôvodne nosil len na robotný deň. Neskôr vlniaky prenikli aj do sviatočného odevu.

Výnimočnou udalosťou bola aj svadba. Tradičnou súčasťou svadobného oblečenia nevesty bola parta. Vlasy pod partu sa česali na *villiski (na hladko)*, z oboch strán party sa viazali strapce z červenej vlny (*zápletki*). Nevesta mala na hlave cedidlo na mlieko, ktoré sa previazalo *pôlkou*. Miesta, kde boli *zápletki* priviazané, sa prekryli tromi úzkymi stužkami viazanými za sebou tak, aby jedna druhú prečnievala. Potom nasledovalo upevnenie zadných stužiek, ukončených strapcami zlatých alebo strieborných nití. Bolo ich sedem alebo osem v ustálenej farebnosti. Ďalšie súčasti party boli čelenka, drôtený veniec s odstavujúcimi korálkami z fúkaného skla a rozmarín. Party sa požíčovali a vedelo ich zhotoviť iba zopár žien v obci. Zručnosť sa dedila z matky na dcéru. Parta, ako tradičná súčasť oblečenia, pretrvala v pomere k iným častiam západného Slovenska dlho. Ešte za prvej republiky sa v parte vydávalo v Šoporni každé dievča. Po druhej svetovej vojne sa už všetky nevesty vydávali v bielom mestskom odevu.

Dôležitou pomôckou pri úprave vlasov vydatých žien bola *grgula*. Okrem toho, že upevňovala účes, dávala aj žiadúci tvar čepcu. Šopornianske čepce boli z bieleho, bledomodrého, prípadne zelenkavého kúpneho plátna a skladali sa z čelenky a dienk. Každá žena si vedela vyšiť čepiec sama.

Majstrovstvo a zručnosť šopornianskych žien sa prejavovali najmä v textilnom dekore, vo výšivkách a čipkách. Pamiatky najstarších výšiviek na konopných rubášoch a rukávcoch ešte nenesú stopy lokálneho rukopisu. Robili sa technikou krížikovej výšivky podľa počítanej nite v jednoduchých farebných zostavách, v ktorej prevládala červená bavlnená niť alebo sa vyskytovali kombinácie červenej s čiernou, bielou, modrou. Lokálne rysy šopornianskej výšivky začínali postupne vystupovať až v predkreslenej výšivke plochým stehom na kupovanom továrenskcom plátnu. Kompozícia dekoratívnych obrazcov, predlôh k výšivkám si vyžadovala výtvarné vlohy a fantáziu, ktorá nebola vlastná všetkým. V Šoporni predkreslovali vzory iba zopár žien, nazývali sa *vipisovačky*, ktoré zhotovovali výšivkové vzory za určitý poplatok. Vypísaný ornament už vyšivali ženy samy. Výtvarne silná šopornianska výšivka ovplyvnila aj charakter výšivkového dekoru niektorých susedných obcí.

Druhým, veľmi špecifickým dekoratívnym doplnkom kroja, bola a je paličkovaná čipka. Staršie odevné súčiastky sa zdobili čipkami. Paličkovať nevedeli všetky ženy. Opäť to bolo len niekoľko nadaných žien, ktoré dokonale ovládali techniku paličkovania. Staršie ženy nosili čipky prevažne v oranžovej (žeravej) a svetložltej (sirkovej) farby. Takéto boli aj súčasťou posmrtnéj úpravy. Pestré čipky mohli nosiť len mladé ženy. Najhonosnejšie a najkrajšie čipky sa prišivali na sviatočný čepiec. Šopornianska čipka si získala uznanie od francúzskej a anglickej šľachty, ktorá s obľubou prijímala pozvania na poľovačky, poriadané gróфом Esterházyom na šintavskom panstve. O šopornianske výšivky mali veľký záujem aj súkromní obchodníci a priekupníci.

Rovinatý a prašný terén si podmienili využívanie vyššej obuvi. Najstarším typom boli nepodšíte tzv. *bóti* z čierneho kordovátu s mäkkou sárou. Neskôr sa nosili sviatočné čižmy ušité z čiernej telacej kože. Pred druhou svetovou vojnou sa začali nosiť čierne nízke topánky s prackou, tzv. *štvrtki*, ku ktorým si ženy obliekali biele pančuchy.

Mužský odev

Základom mužského odevu boli košela a gate (*gace*) z konopného plátna. Zošivali sa z dvoch nohavíc a klina spojovacím stehom. Tento umožňoval, aby sa nohavice dali prevrátiť. Okolo domu si tak muž obliekol gate vyblednutou stranou – na líce a do chotára nevyblednutou, rubovou. Konope vo svojej pôvodnej žltej farbe sa aj pri iných súčiastiach odevu považovali za krajšie ako vybielené slnkom. Na prelome 19. a 20. storočia sa nosili každodenne aj vo sviatok. Ak bol muž bosý, nosil gate voľne spustené, do čižiem sa mohli zastrčiť. Neskôr, po prvej svetovej vojne, sa používali iba ako spodná bielizeň. Z 19. storočia sú doklady aj o nosení súkenných gát z iných častí

tvorila súčasť tradičného odevu. Šopornianski mlynári ju nosili k cechovým ceremóniám až do prvej svetovej vojny. Bola ušitá z bieleho plátna, úzka, dlhá a obšitá srojovou výšivkou (*štikera*). Neskôr ich prebrala aj roľnícka vrstva vo forme družbovských záster (*družbovské kuchare*).

Vrchný mužský odev pozostával z halen. Strihovo aj materiálom bola zhodná s halenami nosenými v iných častiach Slovenska. Zhotovovala sa z hrubého bieleho súkna a bola dlhá po členky a v prednej časti sa okraje široko prekladali. V opise výzdoby sa nenašla zhoda. Haleny sa kupovali na jarmokoch, kedysi ich šil *halenár*. Bola výhodným odevom pre cesty na voze alebo sa ňou muži prikrývali, keď pri letných prácach spali vonku. Najdlhšie sa udržala ako odev hlásnikov, ktorí si ju obliekali ešte po prvej svetovej vojne.

Honosnejšou vrchnou odevnou súčiastkou bola mentieka, zhodná so ženskou, s dĺžkou nad kolená. Typovo najstaršie kožušinové súčasti odevu boli tzv. bundy. Zhotovovali sa z ovčej kože a nevelmi sa prispôbovali telu. Zdobením bol steh upevňujúci šivky. Využívali ich najmä mlynári pri nocovaní v chladných vodných mlynoch či bohatší gazdovia pri dlhých cestách.

Koncom 19. storočia začali muži nosiť kacabajky (*kacabajki*, *kacabaje*). Šili sa podobne ako ženské kacabajky z vlnenej látky. Nosili sa na kôšeliach a vestách v prechodných obdobiach na jar a na jeseň. V zime sa na ne obliekal kabát.

Na hlavách nosili muži klobúky (*širáki*). Za klobúkom nosili mládenci pierko z rozmarínu, muškátov a karafiátov.

Najstarším druhom obuvi boli *bóti* zhodné so ženskými, ktoré sa nosili ako pracovná obuv. Neskôr čižmy, nazvané *zhínačky*, so zriadenou sárou, zhotovené z leštenej čiernej tzv. boxovej kože. Častejšie sa však nosili čižmy na *srdéčko*, ktoré sa nosili od polovice 19. storočia a muži si ich kupovali na jarmokoch. Boli z telacej kože, mali tvrdé zošivané sáry a nízky opäťok. Sáry

Nitrianskej župy, v Trnavskej už v priebehu 18. storočia. Preto predpokladáme, že nosenie teplejších nohavíc bolo bežné. Okolo roku 1900 sa začali používať na zhotovenie nohavíc aj iné materiály ako *kangán* a *štruks*. Podšívka sa zhotovovala z hrubého barchetu, neskôr flanelu. V páse nohavíc bol obalok (límeč), do ktorého sa, súčasne so záložkou klinu, vťahoval úzký remeň tak, že bol nimi celkom zakrytý. Pre nohavice mestského typu sa používa pomenovanie galoti. Začali sa nosiť okolo prvej svetovej vojny. Po prevrate boli obľúbené na stehnách rozšírené rajtky, ktoré sa pod kolenom zužovali. Okrem nich, ale pomenej, sa nosievali aj nohavice podobné jazdeckým, nazývané brčese, ktoré sa zužovali už nad kolenom.

Hornú časť tela pokrývala košela. Šila sa z nebieleného konopného plátna. Centrom výzdoby bol golier (oboječek). Základnou farbou je vždy čierna. Určovalo ju predovšetkým praktické hľadisko. Ornament často tvorili drobné geometrické motívy (*hvezdičky*, *tulipánki*).

V krátkom období po prvej svetovej vojne sa nosili tzv. uherské košele. Šili sa podľa mestského vzoru z kanafasu, batistu či oxfordu. Na rozdiel od tradičných, tzv. slovenských košiel mali rukávy nabrané do manžety a pod golierom mali náprsenku, cez ktorú boli pozdĺžne našité pásy strojovej výšivky. Na košeli si muži obliekali vestu (*pruceľ*). Bola ušitá z kartúnu (jasný, turecký). Vesta bola trojdielna, zhodná so strihom ženského živôtika.

Mužská zástera, s výnimkou neskoršie nosených družbovských záster, ne-

boli vpredú vykrojené do poloblúčikov v tvare srdca a lemované vrkôčikom z úzkych pásov koží. Pred prvou svetovou vojnou stáli 7-13 zlatých. V tom čase sa objavili baganče, ktoré postupne nahradzovali čižmy. Boli obľúbené pri ťaževných prácach a doteraz sú obľúbenou pracovnou obuvou. Po druhej svetovej vojne si muži obúvali kupované čižmy zo súkna a kože (*hunki*).

Rozborom šopornianskeho ľudového odevu bádatelia zistili, že ešte v 20. storočí obsahoval niektoré starobylé odevné formy. Napríklad stará forma zošívania odevných častí pomocou voľného spojovacieho švu. Kroje zo Šoporne, Paty a Hájskeho tvoria prechodnú odevnú oblasť medzi Trnavou a Ponitrim. V priebehu 19. storočia pribudli nové materiály a súčiastky so zložitejším strihom a lokálne výraznejšou výzdobou, čím si zachováva neopakovateľnú osobitosť a je neoddeliteľnou súčasťou našej kultúry a histórie.

spracovala Alena Švecová

Zdroje:

Dejiny kroja : Obrázková náuka o krojoch a vkuse / Ľudmila Reichlová-Kucháriková
 Ľudový odev v Šoporni, Pate a Hájskom/Oľga Danglová/; Slovenský národopis XVIII, 1970
 Folklor / Lucia Regásková; Bakalárska práca, UTB v Zlíne, 2014

ČOV A KANALIZÁCIA

Vážení spoluobčania, tak ako v predchádzajúcich číslach Šoporianskych novín, aj v tomto Vám prinášame informácie o prebiehajúcich stavebných prácach na dobudovaní kanalizácie, rozšírení a zmodernizovaní čističky odpadových vôd. Práce pokračujú podľa harmonogramu, ktorý je zverejnený spolu so situačnou mapou na našej webovej stránke a FB. Občania sa pýtajú, kedy bude možné pripojiť sa na kanalizáciu a odpoveď znie, keď bude kanalizácia a ČOV dokončená a skolaudovaná. Druhou častou otázkou je, ako to bude s pripojením novostavieb, resp. stavieb, ktoré neboli zahrnuté do projektovej dokumentácie, pretože boli postavené až po vypracovaní a schválení PD. Samozrejme, aj tieto stavby sa budú môcť pripojiť, ale tiež až po realizácii a kolaudácii diela. Treťou najčastejšou otázkou sú cesty. Je nám nesmierne ľúto, že je narušený a znížený komfort presúvania sa po uliciach, taktiež vjazd do dvorov, ale je to

nevyhnutné pri realizácii takého rozsiahleho projektu. Cesty sa priebežne zasypávajú makadamom, aby boli zjazdné. Nakoľko sa končí fáza výkopových prác, ukladania potrubia a zasypania, začali sa čiastočné opravy už teraz a to uliciach Kollárova, Nábrežná a Fazulová. Komplexná oprava všetkých ulíc bude realizovaná v jesennom období. Momentálne sa komunikácie zalievajú betónom, neskôr budú potiahnuté asfaltovou vrstvou. Dúfame, že k nám bude počasie a cesty budú rekonštruované podľa plánu. Častou otázkou je tiež to, či sa nedá posunúť kanalizačná šachta. Bohužiaľ, nedá. Projekt je financovaný z EU fondov, a preto sa realizátor diela musí držať projektovej dokumentácie. Ako sme písali v minulom čísle, aj teraz Vás žiadame a zároveň ďakujeme za pochopenie a trpezlivosť.

Daniela Vozárová

UVÍTANIE DO ŽIVOTA

Posledný rok bol pre nás všetkých veľmi náročný, hlavne kvôli pandémie, ktorá otriasla svetom. Všetci sme si prežili naozaj náročné obdobie, no mnohým to spríjemňovali hlavne detičky, s ktorými mohli teraz všetci tráviť viac času. Či sú už staršie alebo mladšie, navždy to budú deti, ktoré ich rodičia milujú a ktoré v budúcnosti môžu zmeniť svet. Aj preto sa 9.6.2021 v Kultúrnom dome v Šoporni už po štvrtýkrát uskutočnilo uvítanie do života. Minulý rok sa toto podujatie, bohužiaľ, kvôli pandémie zrušilo, no tento rok sa opäť vrátilo aj s dobrou náladou a radosťou, ktorú detičky priniesli. Preto Vám, milé detičky, v mene celej obce prajem v živote len to pekné a šťastné a nádherné chvíle strávené so svojimi rodičmi, ktorí Vás nadovšetko milujú.

Michala Špániková

SPOMIENKA NA 100. VÝROČIE NARODENIA

6. mája 1921 sa v Šoporni v chudobnej rodine narodil Gejza Rojka (Obuch).

V živote chcel dosiahnuť viac, než mu ponúkli chudobné pomery. Denne meral cestu pešo a „kom-pou pri Belincovi“ cez Váh, ďalej do Galanty, čo činilo 12 km, aby sa vyučil u súkromníka za medikovca. Dnes by sa to nazývalo umeleckým kováčstvom. Po celodennej ťažkej práci pri nákovke meral cestu naspäť do Šoporne. Vážil si krajec chleba a pohár bielej kávy u majstra. Vyučil sa v dobe 01.06.1936 –

31.05.1939 u Františka Babuška v Galante. Starší kamarát (tovariš) Franto Veit z Čiech ho lákal za prácou do Sudet, kde ponúkali prácu mladým Slovákom. Pre mladých ľudí sa tam núkala práca pre manželov, vrátane bývania v drevených domčekoch po Nemcoch aj so záhradami. V lete 1947 tam odcestovalo veľa Slovákov z okolia Trnavy, Piešťan, ale aj z východu Slovenska. Mama, ako krajčírka, tam dostala

okamžite prácu v textilke. 22. januára 1948 som sa tam narodil.

Táto situácia však netrvala dlho, nakoľko neistá medzinárodná situácia donútila mladé rodiny vrátiť sa na Slovensko. Predpokladám, že to bolo začiatkom roka 1952.

Krátko na to sa otec zamestnal v CHZJD v Bratislave a ja s mamou sme zostali v Šoporni. Bol poslaný do CHEMKO Kostoľany nad Hornádom, kde začala výroba kyseliny sírovej. V roku 1953 sa narodila sestra Lydka. Podobne, ako mnoho Slovákov, sa po čase chce vrátiť do rodnej dediny, aj rodičia si vybudovali v rokoch 1954 – 1957 (tam sme žili celá rodina) malý domček v Šoporni – v Bereku. V lete 1957 sme sa tam nasťahovali aj so sestrou Majou, ktorá sa tesne predtým narodila v Košiciach.

Otec sa zamestnal v Hydrostave a neskôr v Dusle Šaľa. Bol medzi 14 zvaračmi ropovodu Družba. Ťažká práca v chemickom priemysle mu narušila zdravie, prišli operácie žalúdka a 15.03.1980 zomrel. Pochovaný je na cintoríne v Šoporni.

Za svoju prácu bol ocenený strieborným odznakom „Najlepší pracovník chemického priemyslu“. V roku 1957 ho ocenil prezident ČSR Antonín Zápotocký na hrade v Prahe. Vyznamenaním pre neho bol týždenný pobyt v Piešťanoch.

Bol to skromný pracovitý človek, ktorý zasvätil svoj krátky život v najťažších úsekoch hospodárstva. Kto si ho pamätá, venujte mu tichú spomienku.

Šoporňan žijúci v Nitre Dr. Antonín Rojka
so sestrou Lydkou a Majou

BUDOVANIE ODDYCHOVÝCH ZÓN

Obec pristúpila k úprave okolia a brehu pri starom ramene Váhu, v okolí ulíc Horná a Krátka. V rámci Dňa Zeme bola v týchto miestach odstránená nelegálne vytvorená skládka. Týmto chceme poďakovať dobrovoľníkom, ktorí prispeli k vyčisteniu tohto priestranstva a naplnili jeden veľkoobjemový kontajner. V súčasnosti prebiehajú terénne úpravy navážkou zeminy pre vyrovnanie plochy, kde obec plánuje výsadbu zelene. Nateraz boli osadené zatravnovacie tvárnice, čím bola vytvorená parkovacia plocha pre návštevníkov starého Váhu. Na tomto mieste v budúcnosti obec počíta s vytvorením relaxačno-oddychovej zóny s altánkom a ohniskom, ktoré budú môcť využívať obyvatelia obce na opekanie či malé susedské posedenia.

Mgr. Renáta Petrovská

Pod'akovanie

Rodina Kundalová sa chce z celého srdca poďakovať predovšetkým svojej rodine, ale aj všetkým dobrým ľuďom, ktorí podali akúkoľvek pomocnú ruku pri požiari na ich rodinnom dome. V našej obci žije veľa dobrých ľudí.

Patrí Vám obrovské **ĎAKUJEM!**

Helena Kundalová

Dovoľte mi, aby som sa vo svojom mene, ako aj v mene našich obyvateľov, srdečne poďakovala pánovi starostovi obce Šoporňa Mgr. Adriánovi Machovi za sponzorský dar – ochranné rúška pre prijímateľov sociálnej služby Domova sociálnych služieb pre deti a dospelých Šoporňa – Štrkovec. Ich zodpovedným nosením prispievame aj my k boju proti šíreniu nového koronavírusu. **ĎAKUJEME!**

Mgr. Mária Tóthová, riaditeľka domova

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Narodili sa:

Artúr Mečiar
Alžbeta Horváthová
Viktória Lilien Ščipová
Jonáš Mánik
Matej Kochan
Simona Gálová
Dávid Viskup
Diana Valúšková
Charlotte Bartakovics

Jubilanti 80 – roční:

Mária Alexová
Mária Kapustová
Jozef Práznovský
Ľudmila Lipovská
Terézia Gálová

Jubilanti 90 a viac roční:

Mária Kaducová (95)
Lipovský Alexander (92)
Štrpková Helena (92)

Opustili nás:

Emília Kochanová – 73
Mária Hercegová – 77
Helena Švecová – 87
Ľudmila Baková – 69
Gizela Jozeffyová – 58
Václav Štefanec – 43
Rudolf Korec – 75
Mária Maškovičová – 88
Štefan Sokol – 64

Podakovanie

"Neplačte, že som odišiel, len klud a mier mi prajte, len večné svetlo spomienky mi stále zachovajte." Úprimne ďakujeme celej rodine, priateľom a známym, ktorí prišli odprevadiť na poslednej ceste nášho drahého syna, manžela, otca, brata, zaťa a švagra JUDr. Ing. Rastislava Šmátralu.

smútiaca rodina

Lipovský Alexander (92)

Navždy...

Najväčšou stratou, bolesťou v živote,
jasný blesk v tmavej, studenej temnote,
posledné zbohom dať blízku svojmu,
dovoliť spomínať srdiečku môjmu.

Hľadiť do oblakov a ticho dúfať,
v spomienkach bojovať, navonok zúfať,
hľadiť do nebies a prosiť Boha,
nech stráži ma, anjel môj, aj odtiaľ zhora.

Nechcem už smútiť, že prišiel som o Teba,
viem predsa, že plakať už dávno netreba,
život nám pripravil tisíce zábran,
s pocitom istoty všetky ja zvládam.

Stala si sa slnkom, hviezdou nádhernou,
vo svete mojou jedinou nádejou,
stala si sa vetrom, vodou, plameňom,
mojou silnou oporou, mojím koreňom.

Navždy si odišla, navždy mi chýbaš,
života príbeh mi čoraz viac čítaš,
z príbehu vždy koniec ma mrazivo strasie,
mám silnú milosť a obrovské šťastie.

Už slnko zapadlo za lesom starým,
a spolu s ním si odišla aj Ty.
Bude trvať dlho, kým žiaľu sa zbavím,
zahodím za seba všetky strasti.

Ďakujem za všetko, za krásne chvíle,
za chvíle, ktorým nestačia len slová,
za chvíle, poza ktoré strach sa iba schová,
za chvíle, kedy len šťastie hralo v srdci mojom,
za chvíle, kedy život nebol iba ťažkým bojom,
dlhý čas si bola mojím najväčším vzorom,
preto je pre mňa naozaj ťažké,
dávať Ti posledné zbohom....

Nicolas Švec

ZVOZ ODPADOV

Júl 2021

smeti	05. a 06. 07	19. a 20. 07	
plasty			21. 07.
papier/tetrapaky			29. 07.
bio – zelený odpad	13. 07.		27. 07

August 2021

smeti	02. a 03. 08.	16. a 17. 08.	30. a 31. 08.
plasty		18. 08.	
papier/tetrapaky			28. 08.
bio – zelený odpad	10. 08.		24. 08.

September 2021

smeti		13. a 14. 09.	27. a 28. 09.
plasty		15. 09.	
papier/tetrapaky			30. 09.
bio – zelený odpad	07. 09.		21. 09.

Zvoz odpadov sa uskutočňuje od 6.00 hodiny.

ZBERNÝ DVOR

OTVÁRACIE HODINY ZBERNÝ DVOR

	apríl - október	november - marec
Pondelok	zatvorené	zatvorené
Utorok	10.00 – 18.00 hod.	9.00 – 17.00 hod.
Streda	10.00 – 18.00 hod.	9.00 – 17.00 hod.
Štvrtok	10.00 – 18.00 hod.	9.00 – 17.00 hod.
Piatok	10.00 – 18.00 hod.	9.00 – 17.00 hod.
Sobota	10.00 – 18.00 hod.	9.00 – 17.00 hod.
Nedeľa	zatvorené	zatvorené

Štátné sviatky – ZATVORENÉ

PRIPRAVOVANÉ AKCIE

03.07. – Oslavy 770. výročia obce Šoporňa

06.08. – 08.08. – Hody Šoporňa

28.08. – Povstalecký guláš a oslavy SNP, šopornianske inšé

11.09. – Šopornianska 12-ka

18.09. – Strelecký pretek – PZ Domovina

Telefónne čísla obecného úradu

starosta	0908 436 660
prednosta	0908 772 932
sekretariát	0940 633 914
matrika	0940 633 916
sociálne	0940 633 919
dane a poplatky	0940 633 920
TKO	0940 633 921
stavebné	0940 633 922
knižnica	0940 633 923
údržba	0940 633 924/25
vývoz septikov na ČOV	
p. Masaryk	0905 920 996
p. Sopúch	0905 413 000
p. Dubravec	0910 163 074

Dôležité telefónne čísla

Centrálny záchranný systém	112
Polícia	158
Rýchla zdravotná pomoc	155
Hasiči	150
Plynári	info linka: 0850 111 363, poruchy: 0850 111 727
Elektrikári	info linka: 0850 111 555, poruchy: 0800 111 567
Vodári	031 773 7555, 0902 957 814
Ambulancia všeob. lekára	031 7874 234
Ambulancia detského lekára	031 7874 132
Zubná ambulancia	031 7874 128
Lekáreň	031 5501 204
Fara	031 7874 121
Slovenská pošta	031 7874 125
Správca cintorína	0904 528 462

Šopornianske noviny

vydáva:

Obecný úrad Šoporňa (925 52 Šoporňa)

Registračné číslo: EV 3584/09

ISSN 1339-5386

IČO vydavateľa: 00 306 207

E-mail: starosta@soporna.sk

Šéfredaktor: PaedDr. Jozef Búran

Redakčná rada: Veronika Plešová,

PaedDr. Eva Kabrhelová, Mgr. Miroslava

Baranová, Mgr. Adrián Macho

Redakčná rada si vyhradzuje právo krátiť a upravovať príspevky. Neuverejnené a nevyžiadané príspevky nevraciam.

Ďalej oznamuje všetkým svojim prispievateľom, že príspevky prijímame výhradne na pamäťovom médiu, CD alebo USB pamäťový kľúč a taktiež e-mailovou poštou na adresu: kniznica@soporna.sk

Vychádza 4-krát ročne. Expedícia do domácností po jednom výtlačku zdarma.

